

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Elogia Patriarcharum, Et Christi Jesu Dei Hominis.
Emanuelis Thesavri Patritii Taurinens. Et Aloysii Jvglaris è
Societate Jesu**

Giuglaris, Luigi

Francofvrti, 1684

Cananæa filiam curat. 29

urn:nbn:de:hbz:466:1-38349

Ne meriare, qui fapis,
Hoc à Zacchæi statuta miraculum,
Quod est vitam reddere mortuo,
Hoc dare largitatem Avaro.

*Chrysolog. serm. 28.
de Matthæo, & Pu-
blicanis.*

ELOGIUM XXIX.
CANANÆÆ FILIAM CURAT.

Matth. 15. Marc. 7.

Itane sunt Emporia inuito te digna
Sidon, & Tyrus,
Ut ibi quoque mercaturam exerceas animorum;
Fallit spes tuas

*Secessit in partes
Tyri, & Sidonis, &
ecce mulier Cana-
naa, &c.*

Destituta jam cœli bonis Judæa;
Inutiles experiris cum illa contractus;
Aliò transferendæ salutis Nundinæ
Ut tuæ avaritia charitatis

*Similis fuit Christus
homini negotiatori
querenti bonas mar-
garitas.*

Luero pleniore pinguescat.
Ethnicorum in sinibus Hebræum præmones
Meditari ab illo te fugam.

*Et ecce mulier de fi-
nibus illis egressa cla-
mavit dicens &c.*

Qui tamen post cætera,
Sensum quoque Justî doloris amiserit,
Omnia tecum asportaturum te bona non luget.
Cananæo nequior male circumciscus Apella
Amisit omne jus terræ suæ.

*Christus alter Bias,
qui omnia bona se-
cum ferret.*

Restituitur in integrum qui fugatus incola fuerat;
Cessavit ejiciendi ratio depravationis periculum;
Potest Alienigena Judæum corrigere,
Depravare se deteriorem non potest.

*Cananæi expulsi
olim de regionibus
suis à populo Iudæo-
rum.*

Tuto igitur fines suos transiliat Syrophœnissa,
Ex quo tu quoque in ditione gentium es.
Habent tua jura omnia qui te habent,

*Ideo enim jussi occi-
di, & pelli, ne depravarent
Hebræos.*

Divinitatis vestigia
Subodorata est Canis sagax;
Ne spera latebris venatricem eludere;
Ubi cunque te senserit,

*Abiit in fines Tyri,
& Sidon, & ingres-
sus domum nemi-
nem voluit scire.
Marc. cap. 7.*

Nobilem prædam clamore detegerit,
Si vi tenere non speret.
Acclinata pedibus tuis,
Lambit blanditiis linguæ te totum;

*Vocat illum, & Do-
minum, & filium
David.*

Nec

Non sum missus, nisi
ad oves, &c. & non
licet sumere panem
filiorum, & dare ca-
nibus.

Ex contextu patet
Christum in negando
violentiam quan-
dara passum: tacebat
enim primo, & quasi
torquebat se.

Etiā Domine, nam
& catelli edunt de
micis quæ cadunt,
&c.

Neque enim dixit
Miserere filie, sed
miserere mei, ut no-
tant Patres.

O mulier: magna
est fides tua: fiat tibi
sicut vis.

Reddidit filie salu-
tem corporis, Matri
vera anima per fidem
quam illi indidit.

Quæ sunt secundum
naturam, capacia
admirationis non
sunt.

Non enim venit pa-
cem mittere, sed
gladium, & autho-
rante violentos, qui
cælum expugnant.

Nec curat interim morsus tuos,
Quia Agni sunt.

Vis severus, & asper videri,
Sed (pace tua dixerim) nescis.

Repulsam qui patitur,
Non ita cruciatur, ac tu, qui das.
Mœrore ipso negandi.

Alis fiduciam obtinendi.
Agit sophisticam optimum dolor;

Includit tibi vocem vis argumenti;

Urgent responsonem discipuli,
Quam nec dare præceptor potes.

Si Judex es; vides teneri te plectere Dæmonem
Occupantem non sua;

Si Deus; incumbere tibi tui curam operis;
Si utrumque; deberi à te præmium Charitati,

Quæ beneficium suum reputet,
Quod alteri dederis

Extorquet tibi violentia orationis assensum
Victus das manus,

Et quasi à te pœnam dilationis exigeres,
Plura postulatis indulges.

Unica tibi exclamandi causa, multiplex nobis.
Tu miraris

Potuisse tam constanter fœminam petere,
Nos te tam diu potuisse negare.

Et plane justior admiratio nostra, quam tua;
Miseris quamdiu non habent, petere natura est,
Non item tibi statim ac rogaris non dare.

ELOGIUM XXX. CENTURIONEM PER SERVUM LUCRATUR.

Matth. 8. Luc. 7.

Accurrite ad Christi Ducis stupendia.

Pugnaces animæ,

Inferenda vis cælo, violentis est opus.

Authoratur in novam expeditionem Centurio,
Cujus fides æquæ Cæsaris, ac Dei castris probata,
Impe-